

פְּרֻשַׁת עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגודת ציון

הצלחת ורפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ורחל ברכה בת פדילה דליה ומשפחתה

פְּרֻשַׁת הַאֲזִינוּ - שִׁירַת הָעַם הַיְהוּדִי

"וְאֲנֹכִי הַסֵּתֶר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְיֹום הַהוּא" (דברים ל"א, י"ח)

גזירות, שחיתות, גירושים ונדודים. תהיות של "איך אפשר להאמין" - שאלות שישבו שוב מול פוגרומים, מעשי טבח, שואות ומצוקות - שאלת "עד מתי", שתשוב למראה שנאת העולם לעם ישראל ולארצו.

והנה דברי האלוקים אל משה: "וּמְצַאֲהוּ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בְּיֹום הַהוּא, הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקֶרְבִי מְצַאֲנִי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה. וְאֲנֹכִי הַסֵּתֶר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְיֹום הַהוּא" (דברים לא, יז-יח). זהו העתיד הנורא על שאלות "אֵין אֱלֹקֵי בְּקֶרְבִי" (דברים לא, יז) שפורט לאלפי שנים.

"וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכו' לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעַד בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְכו' וְהָיָה כִּי תִמְצָאֵן אֹתוֹ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד".

כל פעם בנפול הרוח, ברגעי ייאוש תהומי, יפנה היהודי את מבטו אל השירה - זו שירת המסתורין היהודי. הוא ישאב ממנה עידוד מול לפיתת גורלו המיוחד. גורל, שכל ניסיונות ההיחלצות ממנו עלו בתוהו. והשירה תהיה בידו לעדות, שכל האמור בה, אכן בא עליו ועל עמו.

הגורל היהודי הולם בנו, בדידות העם היהודי היא לחם חוקינו מימים ימימה. מידת איפה ואיפה ביחס אומות העולם אלינו, מגבירה את המועקה ואת תחושת המחנק. וכל פעם כובד גורל זה מעלה את השאלה: למה? מה לא בסדר איתנו?

לשאלה זו ולדומות לה הקדיש משה רבנו את רגעי חייו האחרונים. הוא נתן את דעתו, וּבְצַוֵּי האלוקים הגיש כמתנת פרידה את הפתרון, את שירת "האזינו" שאותה נקרא השבת.

זה עתה סיים משה את נאумו הארוך, הכולל בקרבו את רוב פרקי ספר "דברים". שיאו הייתה 'התוכחה האיומה'. זו מגילת הייסורין, הסבל והגלות, וזו תהיה מנת חלקו של העם, אם יפר את הברית.

העם שמע ונחרד, אולם אותה שעה הייתה דעתו נתונה לבעיות קיומיות ומיידיות: סיום הקדנציה של משה, תחילת מנהיגותו של יהושע, ההכנה לכיבוש ארץ כנען. תוכחת התורה הינה 'סיפור לעתיד הרחוק', שאינו מוחשי עתה בעיניהם.

כך העלה העם ברגע זה את שאלות הדורות הבאים, שאלות ה"למה"? שאלות שימשיכו להישאל בעת השתוללות של

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ משה ניסן בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה שמעון בן זלפה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש אורי דניאל בן איריס נועם בן איריס יוסף ליאור בן אפרת דליה רון בן איריס עידן בן רבקה עמית בן רבקה עובדיה בן נעימה אליהו ארז מזרחי וב"ב יש בן ז'ילה גילה שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי נטלי בת יונית

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר אילן בן ג'ולייט חגית בת ז'ילה גילה סיון בת אסתר בועז בן מירה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה סיון בת אסתר אילנה בת רוחמה נתנאל בן מרים רחל

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרתה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעימה אורן בן אסתר איחוס שרה בת פנטגש שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אור בן סגלית יוספוב ברכה בת ענה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן עסידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפואה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר אליהו בן גוהר פנינה שרה בת אביבה מירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם דבורה דמתקרי מוג"ד בת מוהתהרם- לידה קלה רחל בת זוהרה יוסף שלום בן נרגז כל עם ישראל

בברכת כתיבה וחתומה טובה לכל בית ישראל

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואה שלמה איידה חיה בת אסתר

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

ג' תשרי תשע"ב 01/10/2011

פרשת האזינו
הפטרה: (ו) "שובה ישראל" - הושע י"ד
(א) "דרשו" - הושע י"ד

שבת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	17:49	19:03	19:43
ת"א	18:05	19:03	19:39
חגיגה	17:56	19:03	19:41
ב"ש	18:04	19:03	19:42

שואל ומשיב בהלכה – מצות לולב

מהי חובת מצוות לולב בחג סוכות?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

מצוות לולב מוטלת על כל איש ואיש מישראל ליטול ארבעת המינים [לולב אחד, שלשה הדסים, שתי ערבות ואתרוג כשר] לברך עליהם ולנענע אותם בשבעת ימי החג. אשה פטורה ממצווה זו. אין נוטלים לולב בשבת היות וגזרו חכמים שמא ייטול הלולב בידו ויעביירו ארבע אמות ברשות הרבים. מצוות הנטילה הינה ביום ולא בלילה, אולם כל היום כשר לנטילת לולב. המהדרים במצוות יש מהם הנוהגים לברך על הלולב ולנענעו בתוך הסוכה, ואת הנענועים, שבשעת אמירת ה"הלל" עושים בבית הכנסת. אדם, שאין לו לולב, יכול לקחת מחברו במתנה על מנת להחזיר ויוצא בו ידי חובה. נוטלים את הלולב ביד ימין ואת האתרוג ביד שמאל.

עשיית חסד או סבלות

בספר "מריצי תורה מעולם החסידות" הובא המעשה הבא: רבי שרגא פייבל מנדלוביץ היה מן הבולטים שבמקימי עולם התורה בארצות הברית. הוא הקים וניהל מוסדות חינוך חרדיים, הראשונים מסוגם באמריקה. חלק מן הדעות, שהקנה הרב מנדלוביץ לתלמידיו, היה באמרותיו השנונות, הספוגות יראת שמים.

פעם אחת עמד הרב מנדלוביץ למסור שיעור במשרדו. התלמידים כבר התאספו, אך התברר שחסרים שני מקומות ישיבה. שני בחורים הלכו להביא כסאות לעצמם, ולאחר שחזרו התיישבו השניים, כל אחד על הכסא, שהביא. להפתעתם אמר להם הרב מנדלוביץ במעין נזיפה: "סבלים!" השניים הביטו בו, מבלי להבין למה ירמזו דבריו, והוא הסביר: "אילו היה כל אחד מכם מביא כסא לחברו, הייתם עושים בכך חסד... אבל כאשר כל אחד דואג רק לעצמו, הרי זו סבלות בעלמא..."

עניית אמן וזהירות משיחה בטלה בבית כ"כ

בספר "נוטרי אמן" הובא הסיפור הבא, בשם הגאון ר' בצלאל שטרן זצ"ל (בעל שו"ת "בצל החכמה"). המעשה התרחש עם אביו, ר' אברהם שטרן זצ"ל (בעל "מצילי אש") ויש בו כדי ללמדנו, עד כמה עלינו להיזהר משיחה בטלה בבית-הכנסת ועל המעלה של עניית 'אמן' ו-'אמן'. יהא שמיה רבא'. ומעשה שהיה- כך היה:

היה זה בשבת קודש, דרש בעל ה"מליצי אש" בקהילתו וזירז את השומעים על דבר חשיבות מעלת עניית 'אמן', ו-'אמן', יהא שמיה רבא'. בתוך הדברים, הזכיר את דברי הרמ"ק, שאומר: "כי ראשי התיבות שיב"ה הינם: שתיקה יפה בשעת התפילה, ללמדך שמי שזהיר בדבר, ועונה אמן ואיש"ר זוכה לשיבה טובה". ועוד הוסיף המרא דאתרא ואמר: "מכלל לאו אתה שומע הן - ואינני רוצה להזכיר בפה ההיפך".

והנה למחרת בבוקר, התחוללה מהומה גדולה בבית הכנסת, יען כי אחד השומעים בא וסיפר, מה שהיה עימו באותו הלילה, וכך סיפר: בלילה והנה בחלומי עומד הוא לפני בית דין של מעלה, ויצא דינו מעם הבית-דין לחיוב, שעליו להיפטר מן העולם, אז החל מתחנן הוא לפני הבית-דין, כי טרם הגיע לגיל שיבה ומדוע נקנס עליו דין קשה כל כך? ויענו אותו בית דין של מעלה ויאמרו: "כיוון שאתה שח שיחה בטלה בתוך התפילה - ולא ענית 'אמן' ו-'אמן' יהא שמיה רבא', דנוך בכך".

ניסה האיש מזלו בשנית, והשיב לבית הדין, כי לא ידע מגודל חומרת האיסור. על כך ענו הבי"ד: "הלא אך בשבת זו דרש הרב בקהילתכם דרשה בעניין זה, והיא בשם הרמ"ק, שהשותק בבית-הכנסת ועונה 'אמן' ו-'אמן' יהא שמיה רבא" זוכה לשיבה טובה, ואף הבהיר הרב והוסיף. כי מכלל לאו אתה שומע הן. הגע בעצמך, הכיצד לא ידעת חומר העניין, בשעה שאתה בעצמך נוכח היית באותה דרשה?".

ואז הבטחתי נחושה לבית דין של מעלה" - סיים הלה - "כי מעתה אודיע ואפרסם לבני הקהילה מכל הנעשה, למען ייזהרו במשנה זהירות מכאן ולהבא, לענות 'אמן' ו-'אמן', יהא שמיה רבא', ובכן זכיתי לצאת זכאי מלפני הבית דין". והוסיפו בני משפחת הגר"ב שטרן זצ"ל על מעשה זה, שיודעים ומכירים הם את אותו האיש זוכה לעלות לארץ הקודש ולשיבה טובה.

מנויים

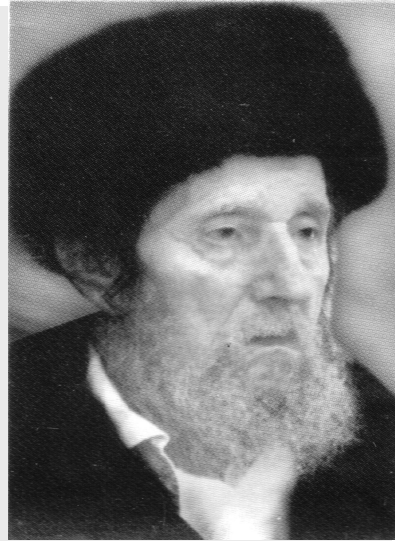
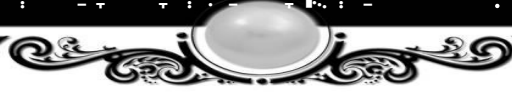
לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, תזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

המקובל הנסתר הרב יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל: נולד ב-ו' תשרי שנת ה'תרפ"ב (1921) בעיירת סאטמר שבטרנסילווניה. מצעירותו נודע כמתמיד גדול. **גאון בנגלה ובנסתר.** בקיאותו וידענותו המופלאה הייתה בכל מכמני התורה. **בעל רוח הקודש.** במלחמת העולם השנייה איבד את כל משפחתו, והוא עצמו שהה במחנות עבודה. לאחר המלחמה עלה בגפו לישראל, הוגלה על ידי הבריטים לקפריסין, ולאחר קום המדינה שב ועלה לישראל והתיישב בתל אביב. שם התקרב לר' יהודה צבי ברנדווין, שהתגורר בעיר, והוא צרפו לחבורת המקובלים, עימה נמנו לאחים וינשטוק, ר' משה יאיר ויוסף. אולם בניגוד להם, הרב לא התפרסם כלל ונותר באלמוניותו. לפני מלחמת העולם השנייה היה מאורס, אולם לאחר שכלתו נספתה בשואה לא נישא עוד. **במשך כ-40 שנים התגורר בגפו בחדר בודד שם למד בהתמדה גדולה ועבד את השי"ת ביראה ובהצנע לכת,** ולמחייתו עבד כסולל כבישים מטעם עיריית תל אביב.

הרב שמר על קשרים הדוקים עם גדולי הרבנים והאדמו"רים, ובראשם האדמו"ר אהרון רוקח מבלז, האדמו"ר יקותיאל יהודה הלברשטם מצאנז, והיה מקורב לאדמו"רי רז'ין. אולם למרות קשריו עם הרבנים והאדמו"רים הצליח ליבוביץ לשמור על אלמוניות מוחלטת, ומלבד מספר מועט של רבנים שעמדו על גדלותו בתורת הנגלה והנסתר **נחשב בעיני מכריו ושכניו כאדם פשוט.** ענוותן עצום. גדולי המקובלים ביניהם ר' משה יאיר ור' יוסף וינשטוק נהגו להפנות אליו שאלות, ועם כל זאת נסתיר עצמו ועשה עצמו כאחד שאינו יודע ספר.

בתחילת שנות ה-90 עבר להתגורר בבני ברק, אצל נכדו של המקובל ר' חיים משה מנדל. בתקופת מגוריו זו התפרסם כצדיק נסתר. גדולי הרבנים, ובהם ר' שמואל וואזנר ור' מרדכי גרוס, נהגו לבקרו ולשוחח עמו בענייני הלכה וקבלה. למרות שסירב לקבל קהל וקימץ בחלוקת ברכות, **נודע כבעל מופת.** נפטר ב-כ"ז אלול ה'תש"ע (2010). חי כ-89 שנים. ציונו בבני ברק.

אביו: ר' יחיאל צבי הי"ד. **מרבותיו:** ר' מרדכי עזריאל וינברג (אב"ד מרגרטון), ר' יהודה גרינוולד (אב"ד סקלהיד) ור' יואל טייטלבוים מסאטמר. **חברותא:** ר' דוד מאיר וייס. **מספריו:** **תורת יהודה זאב • אור לוי יזיו יהודה**

על העובדה כי הרב היה בעל רוח-הקודש, יעידו הסיפורים המופלאים הבאים: פעם ביקש רבנו לשוחח באופן אישי עם אחד מאנשי הבית בלא שתהא אזן נוספת שותפה לשיחתם. לפיכך ביקש ממשמשו, ששהה באותה עת בבית כי יצא מן הבית לפרק זמן קצוב. המשמש שהיה עיף מאד מעמל היום נפנה והלך לבית כנסת סמוך, שם חטף תנומה קלה על אחד הספסלים. כששב אל הבית, פנה אליו הרב ושאל: **"ישנת על הספסל?"**

אחד מן המקורבים נכנס פעם לחדרו בעניין כלשהו. נתן בו הרב עיניו ושאלו **"מה עם פסוקי דזמרה? וכי אין צורך לאומרם?"**. התברר, כי אותו מקורב באותו היום הזדרז מאוד בתפילת שחרית ומפאת קוצר הזמן דילג על פסוקי דזמרה, ובמרוצת השעות פרח מזיכרונו הצורך להשלימם.

בעודו מהלך ברחוב, ניגש פעם לרבנו אברך, בנם של קדושים ממשפחתו של אחד מצדיקי הדור, וביקש את ברכתו עבור אשתו שתלד בזמנה ובנקל. משלא נענה, הפציר רבות שיואיל לברכו. היסב רבנו פניו אליו ואמר לו: **"בשבועי רצית בו"**, ושנה ושילש את הדברים, שלא היו מובנים באותה שעה. ברם, **משהגיע החודש השביעי ולאברך הנ"ל נולד בן בריא ושלם, הובנה למפרע תשובתו של רבנו, שחזה בעיניו הצופיות מבעוד מועד את הזמן המדויק.**

באחד הימים נתעוררה לרבנו קושיא גדולה בתורתו של האריז"ל, ועל אף שניסה בכל כוחו למצוא תרוץ לקושיה זו - לא עלה בידו. כשראה שאלו הם פני הדברים, התענה ולא אכל ולא שתה, ואף התקשה לישון מחמת העניין מספר לילות.

באחד הימים נפלה עליו תרדמה בשעות הצהריים. והנה בחלומו, רואה כי הוא הולך לישון - ותוך כדי שינה נגלה אליו מחזה מבהיל: דלת ביתו נפתחת **ובפתח ניצב המקובל האדיר רבנו האריז"ל בכבודו ובעצמו.** הצדיק ניגש אליו והעירו משנתו ואמר: **"קודם תשתה כוס קפה ואחר כך איישוב לך את הקושיא"**.

רבנו ניסה, בחלום, להניא את האר"י מעניין הקפה, באמרו: **"איך אוכל לשתות, בשעה שקדוש עליון מעולם האמת ניצב עליי?"**. אך האריז"ל דחק בו למלא אחר דברו, ואח"כ יישב לו את הקושיא ונעלם מנגד עיניו. וייקץ והנה חלום, אשר כל פרטיו זכורים לו. **והקושיא שבה נתקשה מספר ימים נהירה לו כפשוטה.**

באחד הימים הגיע אחד הרבנים לבקרו. עם היכנסו - אמר לו רבנו בתרעומת: **"למה סיפרת? למה גילית את הסוד ברבים? מעתה הפסדת את המתנה ולא תזכה לה עוד!"**. למראה פניהם התמוהים של הסובבים, הסביר כי מאז שנפטר אביו הצדיק רבי ישראל זכריה זצ"ל, היה מתגלה אליו הנפטר מעולם העליון ולומד עמו תורה. כעת, מחמת שלא השכיל לשמור את הסוד בלבו וסיפר לאחרים על כך, נלקחה ממנו המתנה, לבלי שוב.

בשנותיו האחרונות, שימשו את הרב מספר אברכים חשובים במסירות עד אין קץ והיו קובעים ביניהם תורנויות. באחת השבתות, כשתורנותו של אחד האברכים הסתיימה זה מכבר, וחלף זמן רב והמשמש השני לא הגיע, שאל האברך את רבנו: **"היכן הוא, האם הוא נסע?"**. תוך כדי דיבור הבחין, כי טעה בלשונו ואמר בשבת הקדושה את המלה 'נסיעה'. מה הופתע, כשהצדיק השיב לעומתו בחיוב באומרו: **"כן, הוא נסע"**. חלף זמן מה ובפתח הבית ניצב המשמש השני. עוד בטרם דרכה רגלו על מרצפות הדירה, קרא רבנו לעברו: **"מזל טוב, נולד לך בן"**. ואכן, הוברר למפרע, כי אותו משמש - אשתו כרעה ללדת, ונאלץ הוא ללוותה לבית החולים בשבת - ולפיכך איחר לשמש את הצדיק.

להלן סיפור מופלא שהובא ע"י ידידי ר' עודד מזרחי הי"ו בספרו החדש "עין רואה" ששמע את הסיפור מפי ר' יוסי פלאי, שהוא מצאצאי גיבורי המעשה, ויש בסיפור זה ללמדנו רבות על מעלתה העצומה של מצוות זיכוי הרבים:

צבי וצביה התגוררו בביתם רחב הידיים שליד הנהר באיזור 'בוקובינה', הנמצא בין רומניה לרוסיה. הם היו בני דודים שנישאו, ושניהם נקראו על שם סבם המשותף. בני הזוג היו אמידים ובעלי חסד ונהגו להכניס אורחים בשבתות ובחגים וגם בימות חול, ולעזור לנזקקים ככל שיקלו. היה בביתם חדר מיוחד לעוברי אורח מזדמנים ובו מיטות ושאר צרכי האדם, וכל עניי הסביבה ידעו, שאצלם ניתן תמיד למצוא מקום ללון ולאכול.

בני הזוג מסרו את נפשם כדי לעזור לאחר. פעם, בעיצומו של החורף האירופי הקשה, חזר צבי לביתו לאחר עמל יומו ללא מעיל הפרווה שאיתו יצא בבוקר. לשאלת רעייתו: "היכן נעלם המעיל?", והוא הסביר בפשטות, שנתנו לאחד העניים שלא היה לו מה ללבוש. למשמע תשובה זו שמחה הרעייה.

כך חלפו ימיהם הגדושים בעשיית חסד. הם חיתנו את ילדיהם, וזכו לראות צאצאים לרוב. כאשר הגיעה צביה לגיל 73, חשה לפתע ברע ונאלצה להיות מרותקת למיטתה. בעלה ובני ביתה קיוו שמדובר במחלה חולפת, אך המחלה החריפה מאוד, ומצבה הידרדר ביותר.

כל בני משפחתה הוזעקו מקרוב ומרחוק, וסובבו את מיטתה כדי להיפרד ממנה. היא הביטה בהם חלושות, ניסתה לחייך מעט ואז לפתע עצמה את עיניה. בני משפחתה נבהלו. צבי, בעלה, השיג נוצה מאי שם וקירבה אל אפה, כדי לדעת, אם היא עדיין נושמת. פלומות הנוצה לא נעו ולא זעו במשך דקה ארוכה.

בנה שמואל עצם את עיניו בכאב, בתה שיינדל התייפחה חרש, נכדה אליהו הצטער והתרגש לנוכח המעמד של יציאת נשמה מהגוף. לאחר רגעים ארוכים של צער, בכי והשלמה עם דין שמיים. מול עיניהם של בני המשפחה פקחה לפתע הסבתא את עיניה... כולם נבהלו והזדעזעו.

שמואל התעשת ראשון וקרא בקול שמחה: "אמא חזרה אלינו! אבל איך זה ייתכן?! הרי כולנו ראינו, שהיא הפסיקה לנשום...". בעלה צבי נענע בראשו בהלם ובשיתוק מוחלט. הנכד קרא בשמחה: "סבתא חיה!". לאחר כמה רגעים נוספים, שבהם הביטה בהם ללא אומר, פצתה את פיה והחלה לדבר חלושות אל בתה שיינדל, שהייתה סמוכה אליה: "לא תאמיני מה קרה. את שומעת, שיינדל לי! הייתי בעולם העליון... בהתחלה הרגשתי שהכול נגמר, ממש חושך מצרים, ואז מתוך החושך הופיע לפתע אור עצום ולקח אותי אליו... זו הייתה תחושה מופלאה, שלא ניתן לתאר במילים".

"ואז הנשמה שלי הגיעה לבית דין של מעלה, בשמים... היה שם בית דין עם שופטים ועם סנגור וקטגור, ממש כמו בעולם הזה, אבל רוחניים לגמרי, והם החלו לדון ביניהם על כל מה שעשיתי במשך חיי... ואז החלו להיכנס לבית הדין דמויות מוכרות שנמצאות עדיין בחיים, כל העניים שאירחנו אבא ואני ואתם! אחד מהם אמר: "מי יאכיל אותי כעת וידאג לכל מחסורי, הרי איני מסוגל לעבוד?!".

"ואילו השנייה בכתה: 'אם צביה תלך עכשיו, לא אוכל להחזיק מעמד יותר... תמיד נתנה לי אוכל והעניקה אוזן קשבת לשמוע את כל הצרות'. וכך באו כל העניים בזה אחר זה, וכל אחד סיפר על הכנסת האורחים שלנו ועל הצדקה שקיבל מאתנו, ממש לפרטי פרטים.

"ולאחר שעברו כולם והעידו על כל המעשים, נשמעה לפתע בת קול חזקה, שהדהדה בכל העולמות: 'אנו מעניקים לצביה עוד עשרים שנות חיים נוספות!'. וברגע ששמעתי זאת, פתאום חזרתי לתוך הגוף, והנה אני שוב אתכם...".

הבת אחזה בידי אמה ונישקה את פניה. כל הנוכחים נדהמו מדבריה של הסבתא, וחשו שהיו עדים לתחיית המתים ממש. חרדתם הפכה לשמחה גוברת. צביה החלימה וחזרה לאיתנה כעבור מספר ימים. היא המשיכה במעשי החסד ובאירוח העניים ביתר שאת. כך חלפו השנים.

הסבתא כבר עברה את גיל התשעים וסבא צבי הלך לעולמו בגיל תשעים ושלוש. יום אחד, בגיל תשעים ושלוש, חשה סבתא צביה ברע ושוב נטתה למות. אליהו הנכד, שבינתיים בגר והקים משפחה, היה לצידה. הוא נזכר באירוע המופלא, שאירע לפני עשרים שנה בדיוק וביקש מסבתו: "סבתא, אולי גם עכשיו תמשיכי לחיות?" הסבתא חייכה אליו ואמרה: "לא. הפעם זה מסופיק...".

יחיד זְכוּי - הַלְכָה כְּרַבִּים ר"ת יוה"כ - דְּהַיְיָנוּ יוֹם הַכְּפוּרִים !אֵם חַיִּילָה הַיְחִיד זְכוּי לְרִיק לְהַצְנֵס, אֶפֶס הַרְבִּים לְקוֹקִים לֹא- הַלְכָה כְּרַבִּים

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב יהודית הי"ו אורי בן מרים ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל חנה בת לאה ע"ה יצחק ששון בן אסתר ז"ל שרה בת מלכה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב אטון שבת בן אסתיא זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יוסף מרדכי בן רחל ז"ל שני בת אסתר ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה דהן מסעוד בן יקוט ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה</p>
--	---	---	--	--